

Kedves Testvéreim!

Egyházunk pünkösöd ünnepére a megszokottól kicsit hosszabb alapigét írt elő, ráadásul most az előírtak szerint kihagyható részt is felolvastam, mert úgy gondolom érdemes egyben látni az egész párbeszédet Jézus és a samáriai asszony között. Megnyugtatóan mondom, hogy a teljes összefüggő szakasznak így is csupán a felét olvastam fel. A samáriai asszony története az evangéliumok leghosszabb története. Az evangéliumi leírásokról tudjuk, hogy általában tömörek, szűkszavúak, a lényegre hagyatkoznak, mégis János fontosnak tartotta, hogy beszámoljon erről a beszélgetésről, egy férfi és egy nő között egy kútnál.

Manapság a kutaknak nincs túl nagy jelentőségük, hiszen megnyitjuk a csapot és máris folyik az éltető víz. Az ókori keleten azonban a kutak nagyon fontos helyek voltak, és nem feltétlenül csak a víz miatt. Az Ószövetség lapjain a kút a menyasszony megtalálásának a helye. Ábrahám, amikor feleséget kerestet szolgálójával fiának, akkor a szolga egy kútnál talál rá Rebekára. Jákób egy kútnál ismerkedik meg Ráhellel. Napjainkban a Trevi-kútról azt tartják, hogy aki két érmét dob bele, annak szerencséje lesz a házasságban, igaz azt is, hogy aki hármat, annak a válásban. De manapság lehet ez egy jó városi politikának tartani, ugyanis napi 3000 eurót dobnak a kútba a turisták, amit a szegények megsegítésére fordít a város.

Pápán van kutunk, és gyerekkorunkban még vödörrel és láncsal húztuk fel a vizet, ma már szivattyút használunk. A kút mélysége mindig vonzó volt. Lekiabálni, beledobni egy kavicsot, és várni a visszhangot, vagy számolni, hogy mikor éri el egy halk csobbanással a vizet.

Ez a két dolog jutott először eszembe a samáriai asszony és Jézus találkozásának történetéről: házasság, és a kő vízbe érkezése.

A házasság, mert bár a történetünkben ilyesmi nem szerepel, de az ószövetségi előképek mindenképpen erre utalnak, főleg, hogy Jákób kútjáról olvasunk.

Vajon tényleg nem történik itt házasság?

Amikor az asszony a kúthoz indul, egy mindennapi rutinfeladatot végez. Vizet hoz. Az, hogy ezt délben teszi, róla árulkodik, a legmelegebb időszakban, amikor lehetőség szerint a legkevesebb emberrel találkozik, tehát szégyell valamit, valamiért kitaszította a társadalom.

Amikor odaért csendben köszönés nélkül munkához lát, hogy vizet merítsen. Nincs ott más, csak Jézus. Egy zsidó férfi, akinek megszólítása tilos volt, főleg egy samáriainak, hiszen őket a zsidó nép 700 éve kitaszította a pogányokkal való keveredés miatt.

És Jézus megszólítja ezt az asszonyt: Adj innom! Ha megfigyeljük, a történetben leelőször az asszony csodálkozik ezen a megszólításon: „Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? – később pedig ezt olvassuk: ²⁷Tanítványai éppen ekkor jöttek meg, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél...

Jézus tehát megszólít egy asszonyt, akit legalább három ok miatt nem szólíthatott volna meg: egyrészt samáriai volt, másrészt nő, harmadrészt – és ezt is megtudjuk a történetből, maga Jézus mondja ki: akivel most élsz nem a férjed.

Jézus nem válogat. És nem azért teszi, mert szomjas. Néhány perc múlva a történet tanulsága szerint már ott vannak a tanítványok, ráadásul azt is megtudjuk, hogy a nő korszója sem jut el a vízig.

Pünkösöd ünnepe van. A Szentlélek kiadásának emlékünnepe. Az oltár előtt elhangzott a pünkösdi történet. A tanítványokra kiárad a lélek, és mennek az utcákra, mennek a emberek közé, válogatás nélkül, félelem nélkül.

De egyenlőre maradjunk az elején. Kiárad rájuk a lélek, amint otthon, a szobában ülnek. Előtte olvassuk, hogy rendszeresen együtt voltak a tanítványok imádkozni. Mert várták a Jézus által megígért lelket. A múlt heti igével kapcsolatban hallhattuk, hogy az ember szomjas, vágyakozik az Istenre, Isten után szomjazik a lelkem, az élő Isten után idéztem akkor is a zsoltárt.

Ez a szomj vezette pünkösöd napján a tanítványokat. És ez a szomj vezette az asszonyt is, bár még nem is tudtak róla. A tanítványoknak éppen úgy nem volt fogalmuk róla pünkösöd napján, hogy mire várnak, miért imádkoznak, mint ennek az asszonynak. Az asszony is várakozik, ki is mondja. *Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.* Tudom, hogy eljön, várom, hogy eljöjjön, mert akkor minden helyreáll.

A ma embere is szomjas, nagyon szomjas.

Néhány éve Tunéziában jártunk és elmentünk egy kirándulásra a sivatagba, ahol tevegeltünk. 55 fok volt, igaz száraz meleg, de tűző napsütés. A víz, amit magunkkal vittünk gyakorlatilag felforr az üvegben. Nagyon szomjasak voltunk, már alig vártuk, hogy megérkezzünk a szállodába és végre legyen friss víz.

Az ember vágyik a friss vízre. Az asszony szeme is felcsillan, ott a kútnál Jézus kijelentésére: adtam volna neked élő vizet. Friss forrásvizet, nem ilyen állottat, mint ami a kútban van. Legalábbis az asszony így értette. De Jézus persze egészen másfajta vízről beszél, ez ki is derül a beszélgetés többi részéből.

De maradjunk még egy kicsit itt az elején. És nézzünk magunkra, nézzünk szét a környezetünkben. Vajon nem szomjas-e az én életem? Nem próbálom-e a szomjamat, a lelki szomjamat mindenféle állott, felforrított posványos vízzel csillapítani?

Hosszúhétvége. Pünkösöd ünnepéről is csak ennyi szerepel a híradásokban: a hosszúhétvégén rengeteg program várja a kikapcsolódni vágyókat. Hazánk a jó meleg termálvizek országa, minden magára adó település rendelkezik termálfürdővel, ahol az nincs ott biztos, hogy lehet lovagolni, vagy legalább paintballozni. A testi és lelki töltekezés fontos mondjuk, és több száz kilométereket utazunk, hogy megtaláljuk a kikapcsolódást. Senki ne értsen félre, mi is

hozzájárunk a hazai túrizmus erősödéséhez, csak a pünkösdi történet és a mai alapige egy fontos mondanivalójához érkeztünk: Az ember annyira keresi a boldogságot, a nyugalmat, a lelke szomjának oltását, hogy gyakorlatilag bármit képes megtenni, elutazik pl. Csíksomlyóra és azt mondja, ott jobban át lehet élni valamit. Közben pedig azt nem vesszük észre, hogy Isten a hétköznapiakon, a szürke hétköznapiakon odalép mellénk, és legyünk bármilyen mélyen megszólít. Ahogy odalépett a samáriai asszonyhoz Jézus, és megszólította, beszélgetést kezdeményezett vele. Vagy, ahogy a zárt ajtó mögött egybegyűlt tanítványoknak megjelenik feltámadása után, vagy ahogy a jeruzsálemi szobában ücsörgő tanítványok megkapják a Szentlélek ajándékát, az Isten jelenvalóságának jelét.

Pünkösöd legnagyobb üzenete az egyén számára az én számomra és a te számodra ez: Isten be szeretne lépni az életedbe. Nem kell tovább keresned. Eljön hozzád! Legyél akármilyen helyzetben. Akár a kitaszítottság állapotában, akár imádkozó szívvel. Isten a jelenlétével szeretne megajándékozni. Párbeszédet szeretne kezdeményezni Veled! A szomjadat oltani. Letörölni a könnyedet.

A szentlélek ajándéka, az Isten folyamatos jelenléte, ha nyitott vagy erre a párbeszédre. Ha egy iciri picirit megmozdul valami a szívedben.

A samáriai asszonynak nem egyből esik le a tantusz. Csak száll az a kő a kút vize felé. És csak később éri el a vízfelszínt, hogy aztán még inkább a forrás felé haladjon.

Először értetlenkedik, aztán beszélgetni kezd, aztán csodálkozik, gondolkodik, eszmél. Egy folyamaton megy keresztül. Egy folyamaton, amin a tanítványok ugyanúgy keresztülmentek miután Jézus belépett az életükbe. Kérdésekkel, gondolatokkal, elképzelésekkel, tervekkel, majd az ezektől való megszabadulással.

Testvérem! Jézus szeretne belépni az életedbe, szeretne megajándékozni. Annyira fura, hogy amíg karácsonykor és húsvétkor ajándékozzunk egymást, addig éppen az ajándék ünnepén, pünkösöd napján hiányzik ez a gyakorlatunkból. Jó lenne, ha azzal lehetne magyarázni ezt, hogy itt Isten ajándékozik, nem nekünk kell, de a másik két esetben is így van.

Isten ma szeretne megajándékozni a jelenlétével. A samáriai asszony Jézussal való párbeszédének legizgalmasabb része, amikor rádöbben arra, kivel is áll szemben: Uram, látom, hogy próféta vagy, itt éri el az ő kis kavicsa a vízfelszínt. És aztán elkezd süllyedni, amikor Jézus azt mondja neki: ²⁴*Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.* ²⁵*Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.”* ²⁶*Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”*

Jézus nem sokszor jelenti ki magáról, hogy ő a messiás, itt megteszi, teljesen felfedi magát ez előtt az asszony előtt. És ez a felfedés a születőben lévő házasság alapja. A házasság nem Jézus és az asszony közötti földi házasság természetesen, hanem az Isten Szentlelke itt jegyzi el ezt a nőt. Mint egy lánykérés, olyan hatással van erre az asszonyra a felismerés.

Amikor megkértem Niki kezét, akkor alig várta, hogy megossa az örömhírt, persze udvarias volt és még néhány percig beszélgettünk, de aztán csak felemelte a telefont és sorra hívta a szüleit, barátnőit, akit éppen elért.

A samáriai asszony nem udvariaskodik, azt olvassuk: ²⁸*Az asszony pedig otthagya korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek*

A tanítványok, amikor pünkösöd napján a Lélek eljegyezte őket azonnal indultak a város utcáira és megosztották az evangéliumot másokkal.

Pünkösöd ünnepén a Szentlélek házhoz jön. Megszólít, és megajándékozik. Miből tudhatom meg, hogy valóban betöltekeztem vele? Abból, hogy nem bírom magamban tartani, hogy el kell mondanom másoknak, hogy hirdetnek kell. Azt gondolom Jeremiás fogalmazta meg ez a legszebben: *perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.*

Sokszor erőlködünk mi is, hogy magunkba tartsuk, mert azt gondoljuk, hogy hátrányos megkülönböztetés ér minket miatta. Kedves Testvéreim! Az az idő elmúlt, ma már trendi keresztyénnek lenni. Tegnap olvastam, hogy a világ vezető divattervezői idén előrukkoltak a keresztyén szimbólumok használatával. Hamarosan tömegessé válnak a Jézus arcképes pólók, már nem ciki, hanem menő a keresztyénség. Adja Isten az ő Szentlelkét, hogy ne csupán külsőségekben, hanem valóban belül, igazán éljük át az ő jelenvalóságát az életünkben. Ne várj tovább! Most van itt az idő: Isten ma adja neked Szentlelkét, akármilyen helyzetben is legyél! Kész vagy-e rá?